Lietas Nr. 11904007612
Lietas arhīva Nr. SKK-0224-14

LĒMUMS

Rīgā 2014.gada 27.martā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesnesis P.Dzalbe izlēma /A.J./ sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Alūksnes rajona tiesas 2013.gada 22.augusta spriedumu

/A.J./,/personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 221.^{2} panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar piespiedu darbu uz 70 stundām.

Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /A.J./.

Ar Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 11.decembra lēmumu Alūksnes rajona tiesas 2013.gada 22.augusta spriedums atstāts negrozīts, bet apsūdzētā /A.J./ apelācijas sūdzība noraidīta.

Par Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 11.decembra lēmumu apsūdzētais /A.J./ iesniedza kasācijas sūdzību.

Ar Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu atteikts atjaunot nokavēto kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņu un atteikts pieņemt apsūdzētā /A.J./ kasācijas sūdzību sakarā ar tās iesniegšanas termiņa nokavējumu.

Par Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu apsūdzētais /A.J./ iesniedzis sūdzību, kurā lūdz atcelt Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu un atjaunot nokavēto kasācijas sūdzības termiņu.

Pamatojot savu lūgumu, apsūdzētais /A.J./ norāda, ka kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņu viņš nokavējis attaisnojošu iemeslu dēļ, proti, Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 11.decembra lēmumu, kura pilns teksts tiesas kanceleja bija pieejams 2013.gada 20.decembrī, viņš ierakstītā pasta sūtījumā saņēma tikai 2014.gada 2.janvārī. Apsūdzētais /A.J./ norāda, ka gan naudas trūkuma, gan slimības dēļ pats personiski nevarēja ierasties Madonā un tiesas kancelejā saņemt šo nolēmumu ātrāk. Viņš slimojis visu kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņa laiku, tas ir, no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 3.janvārim, ko apliecina izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kurš pievienots sūdzībai.

Papildus apsūdzētais /A.J./ norāda, ka kasācijas sūdzības iesniegšanas pēdējā termiņa diena bija 2014.gada 2.janvāris, savukārt viņš kasācijas sūdzību izsūtīja 2014.gada 3.janvārī, tas ir, procesuālais termiņš ir nokavēts tikai par vienu dienu, turklāt šis acīmredzami neilgais nokavējums ir saistīts ar objektīviem un attaisnojošiem iemesliem.

Tiesnesis atzīst, ka apsūdzētā /A.J./ sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 570.panta pirmo daļu kasācijas sūdzību iesniedz ne vēlāk kā 10 dienu laikā vai, ja tiesa pagarinājusi pārsūdzības termiņu, ne vēlāk kā 20 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas nolēmums.

Kriminālprocesa likuma 321^{1}.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas sprieduma vai lēmuma, ar kuru tiek pabeigta tiesvedība, pieejamības diena ir diena, kad tas saņemams tiesas kancelejā. Kriminālprocesa likuma 321.^{1} panta piektajā daļā noteikts izņēmums attiecībā uz apsūdzēto, kas atrodas apcietinājumā, mājas arestā vai sociālās korekcijas izglītības iestādē, kuram tiesas nolēmuma pieejamības diena ir diena, kad tam izsniegta nolēmuma kopija viņam saprotamā valodā.

Apsūdzētajam /A.J./ ar pirmās instances tiesas spriedumu atcelti ar brīvības atņemšanu nesaistītie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts. Tādējādi uz viņu attiecināmi Kriminālprocesa likuma 321.^{1} panta pirmās daļas nosacījumi.

No lietas materiāliem redzams, ka Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 11.decembra lēmums bijis pieejams 2013.gada

20.decembrī.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 570.panta pirmajā daļā, 314.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto, apelācijas instances tiesas 2013.gada 11.decembra lēmuma pārsūdzēšanas termiņa pēdējā diena bija 2014.gada 2.janvāris.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 315.panta pirmajai daļai termiņš ir ievērots, ja procesuālā darbība veikta līdz noteiktā termiņa beigām vai attiecīgais dokuments līdz noteiktā termiņa beigām nodots personai, kurai ir tiesības vai kura pilnvarota to saņemt, vai arī dokuments līdz noteiktā termiņa beigām nodots pastā un nodošanas fakts attiecīgi apliecināts.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 317.panta pirmajai daļai ieinteresētajai personai, kura attaisnojoša iemesla dēļ nokavējusi tiesību realizācijai noteikto termiņu, ir tiesības iesniegt iesniegumu par šā termiņa atjaunošanu. Iesniegumā norādāmi iemesli, kāpēc termiņš nokavēts, un tam pievienojami dokumenti, kas apliecina termiņa nokavējuma attaisnojumu.

Apsūdzētais /A.J./ kasācijas sūdzībā kā tās sastādīšanas datumu norādījis 2014.gada 3.janvāri (2.sējuma 121.-122. lapa), no pasta zīmoga redzams, ka pastā tā nodota 2014.gada 3.janvārī (2.sējuma 124. lapa). Kasācijas sūdzībā bija izteikts lūgums atjaunot kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņu - apsūdzētais /A.J./ norādīja, ka gadījumā, ja viņš nokavējis kasācijas sūdzības iesnieguma termiņu, tad lūdz to atjaunot, jo Vidzemes apgabaltiesas 2013.gada 11.decembra lēmumu saņēma tikai 2014.gada 2.janvārī (2.sējuma 121.-122.lapa).

Tiesnesis konstatē, ka apelācijas instances tiesas tiesnese izvērtēja /A.J./ kasācijas sūdzībā ietverto lūgumu par kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņa atjaunošanu un atzina, ka nav saskatāms pamats lūgumā norādīto iemeslu atzīt par attaisnojošu kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņa nokavējumam. Apelācijas instances tiesas tiesnese s lēmumā izteiktie atzinumi pamatoti ar Kriminālprocesa likuma normām. Savukārt sūdzībā par apelācijas instances tiesas tiesnese s lēmumu /A.J./ papildus norāda citus apstākļus pārsūdzības termiņa nokavējumam, tas ir, ka visu kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņa laiku viņš slimojis. Sūdzībai pievienots arī ģimenes ārstes izdots izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes.

No Ministru kabineta noteikumiem Nr. 152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20.[1] punkta izriet, ka ir 3 veida ārstēšanās režīmi: ārstēšana stacionārā, mājas vai brīvais režīms.

Tiesnesis norāda, ka, ja apsūdzētajam nozīmētais ārstēšanās režīms ir ārstēšana stacionārā vai mājas režīms, tad tas varētu būt attaisnojošs iemesls kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņa nokavējumam. No ģimenes ārstes /Z.U./ izdotā izraksta no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes redzams, ka apsūdzētais /A.J./ ārstējies no 2013.gada 20.decembra līdz 2014.gada 3.janvārim, sākotnēji viņam nozīmēts mājas režīms, tad ambulators (2.sējuma 132.lapa). Brīvais režīms nav atzīstams par tādu ārstēšanās režīmu, kas apsūdzētajam liegtu iespēju saņemt tiesas nolēmumu un iesniegt kasācijas sūdzību likumā noteiktajā termiņā.

Ņemot vērā teikto, nav tiesiska pamata atcelt Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu.

Atteikums atjaunot kasācijas sūdzības iesniegšanas termiņu, konstatējot, ka tās iesniegšanas iemesli nav atzīstami par attaisnojošiem, nav atzīstams par apsūdzētā tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpumu. Tiesas pieņemtā nolēmuma pārsūdzēšana ir apsūdzētā tiesības, un tiesību realizējošā termiņa pārkāpums liedz iespēju šīs tiesības izmantot.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 582.panta otro daļu, 585. un 587.pantu, Augstākās tiesas tiesnesis

n o l ē m a

/A.J./ sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas tiesneses 2014.gada 7.janvāra lēmumu noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis P.Dzalbe